

Zprávy z farnosti

10/2008

V minulém měsíci jsme si položili mimo jiné také otázku: „Kde bych měl něco změnit?“ Měsíc říjen nám nabízí modlitbu růžence, která nám může pomoci při inspiraci, jak svůj život měnit k dobrému. Tajemství růžence nás provázejí životem Ježíšovým. Od jeho narození a dětství, přes jeho veřejné působení a formování učedníků k okamžikům jeho odsouzení a smrti na Kalvárii, až k jeho slavnému vítězství nad smrtí a seslání Ducha Svatého. Tajemstvími procházíme pod vedením a ochranou matky Ježíšovy Panny Marie.

Kolik je v životě Ježíšově inspirace pro náš osobní život. Je zajímavé, jaký je zájem lidí koupit si růženec. Nejde jen o nějakou módu, ale je zde jakési skryté tajemství jak navázat kontakt s Ježíšem a Marií. Ti, kteří již mají nějakou zkušenost s modlitbou růžence, by měli využít měsíce října k prohloubení této modlitby. Je to osvědčená duchovní zbraň proti působení zla v našem světě.

Dobro a pokoj přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2008

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence.

ŘÍJEN

1. Aby Synod biskupů přispěl všem, kteří jsou pověřeni hlásáním Božího slova, k odvážnému předávání víry ve spojení s celou církví.
2. Aby se skrze propagaci Papežského misijního díla veškeré křesťanské společenství zapojilo do univerzálního poslání církve.
3. Aby ve školních třídách žáci a studenti pěstovali přátelské vztahy bez závisti, sobectví a šikany.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Co spojuje společenství

Společenství je radost a kříž – jedno bez druhého nejde.

Sedm negativ ničících společenství - sedm radostí, které společenství ožívují:

Negativum	Lék
Snaha „obracet druhé“	Doprovázet druhé, Reformovat sám sebe
Rivalita	Pokora a duch služby
Nedostatek upřímnosti	Problémy řešit
Hřích jazyka	Pravda v lásce, Dialog, naslouchání
„Zakalené vody“	Jasná pravidla
Nedostatek odpuštění	Usmíření dřív, než slunce zajde
Uzavření, „soběstačnost“	Otevřenost, zastupitelnost

Snaha obracet a reformovat druhé, měnit struktury, spásitelský komplex..., ale Pán chce přece především proměňovat srdce, takže mohu druhé proměňovat, jen když dovolím Pánu, aby prvně proměňoval mé srdce. Společenství není mé, ale Ježíšovo. Každý, kdo přichází, není reformátor, ale ten, kdo má zodpovědnost, otcovskou zodpovědnost za společenství. Jde tedy nejprve o mé osobní obrácení, a to trvalé obrácení. Já sám mám dojít k vnitřní harmonii, být k sobě pravdivý. Mám tedy chtít obracet sebe a ne druhé.

Rivalita... snaha být první, neuznávat vzájemnou autoritu, nebýt spojen se svým postavením, ale chtít být druhým: laik – knězem, kněz – laikem. Je třeba hledat Boží slávu... Pavel: „Bezbožníci hledají svoji slávu“, Matouš: „Kdo chce být první, ať je služebníkem.“ Duch služby – nedržet se

schémat minulosti, ale rozumět současnosti. Očišťovat se událostmi dneška. Čím více jsem ve světle Božím, tím méně vrhám stín do společnosti.

Nedostatek upřímnosti... věci se neřeší, nýbrž odsouvají. Neřešené vyplyne na povrch, kdy to nejméně čekáme. „Jste obílené stěny...“ Vyřešený problém přispívá k dobru společnosti. Tehdy vnitřně dozráváme. Dívat se na problém z nadhledu, vidět ho z Boží perspektivy.

Hřích jazyka... remcání, pomlouvání, mluvení za zády druhého. Jazyk může zraňovat i zabít. Pravda v lásce. Láska bez pravdy je sentiment. Pravda bez lásky může ranit. Dialog, naslouchání. Máme dvě uši, ale jen jedna ústa, je tedy nutno více naslouchat než mluvit! V naslouchání pochopím druhého. Není důležité, co říkám, ale co druzí slyší. Je třeba si tedy ozřejmovat, jak druzí rozumí tomu, co říkám. Často se tává, že slyším jen to, co chci. Emoce můžou naše naslouchání znetvořovat.

Nejasná pravidla a zásady... zakalené vody dávají prostor d'áblu. Pravidla je třeba novelizovat, zkoumat, jejich pravdivost, ale všude nějaký řád musí existovat.

Neodpuštění... lhostejnost, nepřátelství. Ranit je možné, aniž by člověk chtěl. K odpuštění však musí dojít. Neshromažďovat v sobě zranění. „Jdeš-li k oltáři, zanech svůj dar, nejsi-li smířen.“ Usmířit se, než zapadne slunce. „Nedávejte místo d'áblu“ (sv. Pavel). Nesouhlasit s tichou domácností. Starat se o čisté srdce, ne aby bylo smetištěm.

Uzavírání se v sobě, soběstačnost... hledat jen snadné věci, utvrzovat se ve své skvělosti a na ostatních nám nezáleží, izolace. Hrozí tu smrt udušením! Společenství má rozměr stálé otevřenosti, rozmanitosti. Nový vzduch je dobrý. Umět přijímat i těžkosti, otvírat se druhým, nebýt nezastupitelným.

*P. Vojtěch Šíma, z Fóra mladých společností, Velehrad 30. 4. – 2. 5. 2004,
Hnutí za lepší svět, <http://sweb.cz/hzls>, vybral R. S.*

Křesťanství a ekologie?

aneb: Rozumná pravidla pro společný život.

Žít ekologicky... Je to výsada jen pár šílenců, kteří demonstrativně blokují staveniště dálnic, vysazují stromky na Šumavě, nakupují biopotraviny, třídí odpadky a do práce zásadně jezdí na kole? Není snad jednání šetrné k přírodě v souladu s Božtmi příkázáními? Na kamenných deskách, které Mojžíš přinesl z hory Sinaj, sice nestály věty „Ozónovou díru nezpůsobíš“, „Auto u řeky mýti nebudeš“, „Nenecháš nadarmo běžeti motoru jeho“, ale to neznamená, že bychom měli být k stvořitelskému dílu nešetrní. O tom, co má společného křesťanství a ekologie, jsme hovořili s P. Milošem Františ-

kem Převrátilem, který na Přírodovědecké fakultě UK vystudoval obor ochrana přírodního prostředí.

Křesťanství a ekologie jsou na první pohled dvě téměř zcela odlišné oblasti. Je to tak ale i ve skutečnosti?

Pokud máme na mysli ekologii jakožto péči o životní prostředí, pak křesťanství může být jejím průkopníkem. Už třeba svým důrazem na život podle vyššího řádu, nehromadění pozemského bohatství, důrazem na dobrovolnou skromnost a vděčné přijímání života, ve kterém - na rozdíl od konzumního stylu života - nemusím mít všechno. Křesťanství vede jinam než reklama slibující ráj na zemi pro toho, kdo si něco koupí. Pro toho, kdo upřímně žije v křesťanství, může být radostí i něco nemít.

Zmínil jste termín „dobrovolná skromnost“. Nakolik je tato skromnost skutečně dobrovolná? Nevychází mnohdy spíš z materiální chudoby?

Ano, zde je protiklad. Skromnost nemůže být vnucená, není to bída pod hranicí životního minima. Ta naopak mnoha lidem bere svobodu a schopnost chovat se s ohledem na něco nebo někoho druhého, a tak vede spíš k zoufalému drancování. Podívejte se na chudé země, například v Africe. Obyvatelé tam mají tak nízkou životní úroveň, že rozprodávají své přírodní bohatství, aby si trochu přilepšili. Bída vede k tomu, že se lidé zaměřují na holé přežití. Zatímco dobrovolná a přiměřená chudoba naopak vede k souladu, k harmonii s Božím řádem, s ostatními tvory, a dává radost a pokoj. Jakmile něco nechci, ale musím, nemohu se svobodně rozhodovat a nemohu se z toho ani radovat.

Vraťme se ještě k první otázce. Co tedy mají křesťanství a ekologie společného?

Svět je jako dům, kde bydlíme spolu s ostatními tvory. A ekologie je vlastně naukou o životě v tomto společném domě – ostatně to vyplývá už z názvu: eko- pochází z řeckého „oikos“ (dům) a podobný význam má i ve slovech ekonomie nebo ekumenismus. Ekologie stejně jako křesťanství nabízí rozumná pravidla pro společný život. Když přijdu k někomu na návštěvu, když vidím, že je tam dobře a hezky a nechci to všechno poničit, rušit druhé, našlapat na koberec atd., tak se musím chovat podle určitého pořádku, který tam někdo přede mnou zavedl. A světu tento řád dal Bůh. Nejsme zde tedy sami, Bůh vtiskl do naší duše smysl pro harmonii, pro soužití v řádu s ostatními - s lidmi i živočichy, s rostlinami i všemi ostatními složkami přírody. Když to pochopíme a přijmeme, je nám tu spolu dobře.

Proč je tak málo křesťanů, kteří uvažují o ekologickém životě?

Stejně jako se někteří nezabývají problémy druhých lidí, ale hlavně svými, stejně jako si někteří křesťané chtějí své křesťanství žít jako svou soukromou věc, tak se často nezatažují ani touto starostí. Ale nejsem pesimista. Snad těch, kteří o takovém životě uvažují, není tak málo.

V Bibli se o ekologii přímo nemluví. Není i to důvodem malého zájmu křesťanů o ni?

Podobně jako o jiných problémech, které v současnosti musíme řešit, se přímo o ekologii donedávna nemluví ani v Bibli, ani jinde. I když víme o ekologických škodách způsobených lidmi již velmi dávno – třeba o rozšiřování pouští a změnách klimatu vlivem odlesňování a spásání pastvin v severní Africe a jižní Evropě, do středověku lidstvo bojovalo o přežití s mocnou přírodou poměrně slabými prostředky. Dnes už se karta obrátila. Během pár let dokážeme přetvořit krajinu v obrovském měřítku. Tuto možnost v době sepsání biblických textů naši předkové ve víře neřešili. Zároveň ale v Bibli najdeme mnoho odkazů na velikost a krásu Božího díla. Jde o celé chvalozpěvy stvoření, skrze které se zjevuje velikost, krása a láska Boží - například žalm 148.

V První knize Mojžíšově se ale také píše, že si máme „podmanit zemi“. Jak to lze vysvětlovat v perspektivě ekologického myšlení?

Židé a křesťané někdy bývají obviňováni, že z tohoto textu Bible převzali a do naší kultury vnesli podnět, aby lidé zemi dominovali – aby ji ovládali bezohledným pánovitým způsobem, podmanili si ji a vydrancovali, jak se jim to hodí. Ale je špatným pánem domu ten, který všechno a všechny využívá, jen aby se měl na čas dobře; který nemyslí na ostatní, ani na ty, kteří v tom domě budou žít během dalších generací. A navíc - my pány nejsme. Onen biblický text nám říká: Bůh je Pánem, my jsme jen správci v krásné zahradě, kterou nám on dal na starost. Nejsme měřítkem, podle kterého se má vše uspořádat. Řád do světa vložil Bůh a my jsme před ním – ačkoli zde na zemi jakožto lidé máme výsadní pozici - zodpovědní za respektování tohoto řádu. Nehlásáme tedy: „Zpátky na stromy, člověk nemá právo na světě nic předělávat.“ Naopak, k lidskému poslání patří i to, že máme zemi kultivovat a přetvářet. Ale i v tom máme sledovat ne svou, ale Boží vůli a soulad s ostatním tvorstvem.

Kdy se vlastně církev o ekologii začala vážněji zajímat? Není v tomto ohledu Česká republika trochu pozadu za ostatními zeměmi Evropské unie?

Řekl bych, že křesťané v mnoha zemích šli s dobou. Souběžně se vznikem všeobecného zájmu o ochranu životního prostředí se v 60. a 70. letech 20. století začaly vynořovat první zmínky i v dokumentech různých církví - v katolické církvi většinou v kontextu sociálního učení. U nás jsme bohužel (i vinou minulého režimu) pozadu za církvemi v jiných zemích. Nedávno vydaný dokument Pokoj a dobro, který se dotýká i problémů životního prostředí, bohužel nezbudil zájem, který by si zasloužil. Přitom právě v české postkomunistické, postmoderní a do značné míry postkřesťanské společnosti chybí mnohým zřetelná a pevná východiska pro jakékoliv eticky zralejší postoje.

Jak se tato situace vyvíjí v poslední době? Informovanost už asi přece jen stoup-la...

Osvěta je zatím v začátcích. Můžu jmenovat třeba kampaň zvanou „Dny vděčnosti za stvoření“, kterou už několikrát rok na podzim (vždy od září do října) pořádá Ekologická sekce České křesťanské akademie. Jedná se o ekumenické dílo, pokoušející se vytvářet širší povědomí o ekologii a naší zodpovědnosti. Zveme farnosti a sbory všech církví, křesťanské organizace a školy, aby na toto téma v daném období uspořádali nápaditá setkání, přednášky, diskuse, hry, výlety, výtvarné soutěže, zkrátka cokoli pěkného. Například Diecézní centrum mládeže ostravsko-opavské diecéze na severní Moravě uspořádalo měsíční cyklus, na jehož začátku byla víkendová příprava mladých školitelů, poté početná vystoupení ve školách celého regionu a po měsíci „víkendovka“ s vyhodnocením. Na jiných místech zase proběhla jednorázová setkání nebo ekologické ekumenické bohoslužby. Věřím, že vyrůstá nová generace, která bude mít silnější povědomí, že jde o hodně.

Pro leckoho může být těžké najít hranici, jak správně žít, aby nepoškozoval životní prostředí. Někteří lidé pálí na zahrádkách odpadky, ale jsou i tací, kteří si nekoupí cizokrajnou růži, byť mají rádi květiny, protože letěla letadlem přes půlku zeměkoule a bylo na to spotřebováno mnoho paliva. Jak poznám, co je správné?

Člověk může sledovat a pít se po tom, co si kupuje, z čeho to je, v čem je to zabalené, jaké obtíže by mu přineslo používání recyklovaných obalů... Vždycky, když mám někam jet autem, kladu si otázku, jestli je to opravdu nutné. Těžko se ale stanovuje přesná hranice, co je přípustné, a co už ne. Já bych ji hledal uprostřed svého vlastního srdce. Svou víru a vztah k Bohu a k jeho řádu považuji za světlo, které se dotýká všeho. Když je člověk ochoten nechat si od Boha – a to třeba i skrze druhé lidi - mluvit do toho, jak žije a čím se zabývá (a týká se to i životního prostředí), a je přitom otevřený, citlivý a ohleduplný, pak nemůže dělat nějaké velké průšvihy. Stačí jen mít zájem o důležité informace. Když budu chtít, tak si je najdu. Když se dozvím, že spalování umělých hmot v kamnech způsobuje únik jedovatých látek, tak proč bych je pálil?

Když slyším katastrofické scénáře ekologů o globálním oteplování, skleníkovém efektu či tání ledovců, napadá mě, že lidí, kteří si uvědomují tuto hrozbu pro naši zemi a snaží se proti tomu něco dělat, je hrozně málo. Stačí, aby pár takových jedinců zachránilo svět?

Je už úplně jasné, že se na světě vedle vojenských hrozeb a terorismu rozvíjí různá jiná nebezpečí, jejichž důsledky dnes nelze domyslet. Už dnes mnoho lidí trpí zdravotními problémy vlivem poškození kvality životního prostředí. Globální problémy, které jmenujete, mohou v průběhu několika desetiletí učinit Zemi těžko obyvatelnou. A proč se tím málokdo zabývá? Odpovím otázkou: Proč se mnozí nestarají o spásu své duše? Vždyť Bůh to

jistě chce. Chce spasit všechny a stejně tak nám chce pomoci splnit i náš úkol dobře spravovat Zemi. Jenom to musíme chtít i my sami. Bůh chce svět zachránit i pro pár spravedlivých - vzpomeňte na Abrahamovo orodování za hříšnou Sodomu (Gn 18, 16-32). Ten příběh skončil špatně. Ale ten náš nemusí.

části rozhovoru K. Bešćecové s Františkem Přeřrátilem, www.vira.cz

Z naší a našich farností...

Dnes se vrátíme opět „domů“. Někteří si myslím vzpomenete na nedávno pouť, konanou 5. července. Pro ty, co s námi tehdy nebyli jsem napsal několik vět do našeho zpravodaje. Možná to potom někoho zlákalo k hezké procházce, aby zvěděl, jak pokračují opravy. No, nic moc. Peněz je méně, než se čekalo a potřeba větší než se čekalo. To jde pak dost špatně dohromady. Kostelík je totiž nejen provizorně zastřešen a střecha by se měla tudíž co nejdříve zdefinitivnit, ale v pokročilém stádiu rozkladu je i samotné zdivo, které by ji mělo nést. Místo toho má co dělat nést samo sebe. Zde je každá rada drahá a místo rad jsou potřeba peníze. Problém je v tom, že když dá jedna instituce, druhá si myslí, že to musí stačit a nedá nic...

Pokud jste se do Javor, o kterých je celou dobu řeč, zatím nevydali, máte nyní na podzim možnost třeba s drakem. Na vysoko položených loukách nad Javory by mohl docela dobře létat. A pokud by vám bylo z postávání zima, máte možnost se dát na procházku na všechny strany. Tedy buďto zpět do Děčína přes Malšovice, či Bohyni, či přes minule zmiňovaný Borek. Ti zdatnější mohou dojít malebným údolím do Dobkovic (pak do Děčína vlakem), či na druhou stranu přes louky a Horní Jílové do Jílového (do Děčína bohužel jen autobusem, „kozí“ dráha již nejíždí). A pokud pojedete na kole, mohu doporučit pokračovat po sil-

ničce stále do kopce na hřeben, za kterým se vám otevře pěkný pohled na část Českého Středoohoří i s nejvyšší Milešovkou a k tomu dáreček ve formě dlouhého sjezdu do obce Slavošov, ze které se dá pokračovat hned několika směry. Velmi zajímavá trasa je doprava přes Mnichov a Čermnou do Mod-

ré, ale i další možnost přes Mirkov (poblíž zřícenina hradu Blansko...), či jindy přes Český Bukov do Povrlů a podle Labe zpět do Děčína.

Pro své zdraví a pohodu zde můžeme udělat mnoho. Možností je dostatek, třeba se s někým domluvit a cestou si i příjemně popovídat. A možná si vzpomeneme na něco, co by mohlo zajímat i nás ostatní, doma sednete ke stolu a něco nám napíšete...

R. S.

Okénko do knihovny

autor: P. ThDr. Bogdan Pelc
název: Pět podmínek dobré zpovědi
z obsahu: časopisu **Apoštol** - pokračování z minula

Zpytování svědomí. Má se začít kratičkou modlitbou s prosbou o pomoc Ducha svatého o poznání a správné posouzení spáchaných hříchů a jiných selhání. Nesmí to být zpytování povrchní a rutinní. Je dobré pomoci si „zповědním zrcadlem“, které nás upozorní na něco, co jsme možná považovali za maličkost, zanedbatelnou záležitost, která je ve skutečnosti něčím závažným. Také naše paměť je chabá a když čteme systematický přehled, snáze si něco (zvláště ze vzdálenější minulosti) připomeneme. Zpověď je přece také příležitost k lepšímu poznání sebe samého. Proto je dobré nezapomínat se u pouhého „sčítání hříchů“, ale přemýšlet i o tom, proč byly spáchané – z lenosti, ješitnosti, chamtivosti...

Lítost nad hříchy. Člověk odsuzuje spáchané zlo, uvědomuje si, že těmi skutky, myšlenkami, slovy a opomenutími jakoby pohrdal Boží láskou a přátelstvím, promarnil ovoce Kristova utrpení. Jedná se o uznání vlastní nepravosti, přiznání viny, rozjímání o ošklivosti hříchu a také o trestu za něj. Lítostí zahrnujeme všechny spáchané hříchy – ty, na které si pamatujeme, i ty, které jsme zapoměli.

Odhodlanost ke změně života. Kajícník si musí uvědomit, že nesmí nadále žít stejným způsobem jako dosud. Svátost pokání a smíření nelze považovat za jakýsi „kontejner na duchovní odpad“, do kterého vyhodí zločiny, tím se zbaví viny a unikne před trestem, a pak bude zase žít a hřešit až do další zpovědi. Ona odhodlanost, touha po změně života, je jakýmsi dokladem opravdovosti naší lítosti a lásky k Bohu. Není přece možné, aby si člověk uvědomoval svou vinu, svou lásku k Bohu, cítil jeho milosrdenství a zároveň se nesnažil v budoucnu jednat jinak než dosud. I když člověk poučen zkušeností ví, že se svých špatných zvyků a hříchů zbavuje velmi pomalu a pravděpodobně bude zase u zpovědi vyznávat skoro stejná selhání, má se upřímně snažit vynaložit veškeré úsilí, aby se jeho život měnil k lepšímu.

Upřímné vyznání hříchů. Znamená, že kajícíník vyzná knězi všechny své těžké a lehké hřichy, na které si pamatuje, a jejich důležité okolnosti a počet. Tak například nestačí říct „kradl jsem“, protože se může jednat o odcizení různých věcí o velmi odlišné hodnotě. Musí se říct, co bylo ukradeno. Na druhé straně netřeba se ponořovat do zbytečných detailů, jako např. doslovná citace, jaká ošklivá slova se používala. Pokud někdo na nějaký hřích zapomněl, nemusí mít strach z neplatné zpovědi. I ten hřích bude odpuštěn, pokud kajícíník lituje všech svých vin a selhání.

Zadostiučinění Bohu a bližnímu. Je to prvek svátosti smíření a pokání, na který se asi myslí nejméně, a to je škoda. Svátost nám poskytuje Boží milosrdenství a odpuštění vin, ale špatné důsledky našeho hříšného jednání neničí. Soused, kterého jsem svými slovy urazil, nebude potěšen a smířen se mnou jen kvůli tomu, že jsem se vyzpovídal. Musím se mu omluvit a prosit za odpuštění. Stejně tak to je i s jinými hřichy – musíme se snažit napravit to, co jsme zničili. Občas to ani při nejlepší vůli nejde – např. pomluva se šíří takovou rychlostí, že nikdo není schopen ji zastavit anebo říct všem, kteří to slyšeli, že to nebyla pravda. Anebo člověk, kterému jsme udělali něco zlého, se odstěhoval na neznámé místo nebo třeba zemřel. Co s tím? Zbývá „jen“ modlitba za tohoto člověka a prosba, aby Bůh napravil to, co už nemohu napravit já. A tady se dotýkáme i zadostiučinění Bohu. Mé hřichy ho přece urážejí, zarmocují. Také Bohu se člověk má omluvit, odprositi, uložit si nějaký sebezápor, úkol, pokání. Pokání uložené knězem ve zpovědnici je spíš symbolického rázu.

Tyto krátké úvahy o pěti podmínkách dobré zpovědi nevystihují celou šíři otázek spojených se svátostí smíření, ale už tento nástin ukazuje, že se nejedná o pouhý rutinní zvyk, přístup. Je to pomoc pro každého z nás, abychom svátost pokání prožívali lépe, hlouběji, svědomitěji, s větší otevřeností k Boží milosti. Těm, kdo mají zájem o prohloubení těchto otázek, mohu doporučit kromě Katechismu katolické církve i dvě knížky polského jezuita, poskytujícího duchovní vedení a exercicie, P. Józefa Augustyna SJ: „Svátost smíření. Inspirace nejen pro zpovědníky“ (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2001) a „Křivda, odpuštění, smíření“ (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2000).

M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

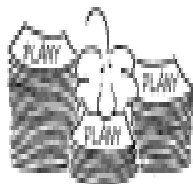

- Z žakovské: Dívá se na mě skrz pravítko a směje se mi, že jsem zelená.

Farní rada

Zpráva z 8. zasedání Farní rady ze dne 14. srpna 2008

Program jednání:

- **Křeslo pro hosta**

Na polovinu listopadu se podařilo jako hosta do „Křesla pro hosta“ oslovit paní Evu Pilarovou. Pro konání tohoto „Křesla pro hosta“ je třeba zajistit moderátora. FR navrhuje: oslovit P. Jordána a požádat P. Horehledě o kontakt na osobu schopnou moderování z řad jeho spolubratří.

P. Pilarová by svůj program zahájila již odpoledne ve škole Nativity, vlastní „Křeslo pro hosta“ by se pak konalo buď ve škole Nativity, či na faře v Podmoklech, dle další domluvy se zúčastněnými.

- **Příspěvky do Principu**

P. F. Jirásek byl osloven paní Panenkovou z týdeníku Princip, zda-li by někdo z farnosti mohl do týdeníku přispívat články zaměřenými za duchovní téma, avšak čtivými pro „normální“ čtenáře.

Pan Sticha navrhuje vycházet např. z příspěvků P. Vacka, které by se upravily a doplnily pro takový účel. Pan Sticha zjistí, zda-li by P. Vacek souhlasil s použitím jeho materiálů.

Dále P. Jirásek při pravidelném jednání s P. Horehleděm zjistí, zda-li by nebyl někdo z bratří schopen pravidelně do týdeníku přispívat.

- **Dětské mše svaté a setkání na faře po těchto mších**

Znovu se obnovilo konání dětských mší svatých 1. neděli v měsíci. Členové farní rady si dali za úkol před touto mší kontaktovat mladé rodiny a pozvat je na dětskou mši. Po ní by se konalo na faře posezení u kávy, čaji.

Další dětská mše se bude konat v neděli 5. října. Jelikož je to den, kdy se též koná pouť do Prostředního Žlebu, uskutečnilo by se setkání na faře až po této poutní mši, tedy v odpoledních hodinách.

zapsala Z. Bumbová

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 19. října 2008 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka

Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2008

5. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	14:42	16:44	Dolní Žleb	14:09	15:00	17:02	18:09
Čertova Voda	13:10	14:52	16:54	Čertova Voda	14:15	15:05	17:07	18:15
Dolní Žleb	13:15	14:57	16:59	Děčín hl. nádr.	14:24	15:15	17:17	18:24

Biblický koutek

19. část

Jeruzalém. Jeho starobylé jméno zní „Salem“ (pokoj). Byl známý už v roce 1800 př. Kr. Leží ve výšce 770 metrů nad mořem. V Davidově době (11. stol. př. Kr.) to byla pevnost Jebuzejců. David ji dobyl a udělal z ní hlavní město Izraele. Šalomoun tam vybudoval chrám. Dnes je posvátným městem tří náboženství: židovství, křesťanství a islámu.

Absolom. Jeden z hodně ambiciózních, ale milovaných Davidových synů. Pomocí spiknutí vyhnal Davida z Jeruzaléma. Později byl donucen opustit město, a když projížděl lesem na koni, zůstaly jeho dlouhé husté vlasy zapleteny do větví stromu. Tak byl dostižen a zabit.

Davidovi synové. David měl více manželek a mnoho synů. Každému dal jméno vztahující se k Bohu. Těmi nejdůležitějšími jsou : Amnón (věrný), Absolom (mým otcem je pokoj), Adoniáš (Bůh je můj pán), Sefatiáš (Bůh je soudce), Itram (můj otec Bůh je rosa) a Šalomoun (pokoj a bohatství), který po jeho smrti převzal vládu v království.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2008	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 243 Kč	1 470 Kč	2 475 Kč	Na církevní školy
Únor	9 575 Kč	2 108 Kč	5 700 Kč	Svatopetrský halář
Březen	12 748 Kč	2 303 Kč	2 700 Kč	Na uprchlíky
			1 705 Kč	Na Svatou zemi
Duben	7 992 Kč	2 122 Kč	3 200 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 194 Kč	1 790 Kč	3 500 Kč	Na záchranu kostelů
Červen	7 394 Kč	1 779 Kč	0 Kč	
Červenec	6 809 Kč	1 400 Kč	0 Kč	
Srpen	8 196 Kč	1 693 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	69 151 Kč	14 665 Kč	19 280 Kč	

R. S.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. & spol.

☞ **Jak to u nás bude v říjnu:**

sobota 04. 10. sv. František z Assisi mše svatá 17:00, koncelebruje P. Martin Holík, **po mši s ním bude Křeslo pro hosta.**

neděle 26. 10. posvěcení kostela mše svatá 9:00 a 17:30

☞ **Změna času** - Změna času z „letního“ na „zimní“ se koná **26. října** 2008. Letní čas končí ve 3:00 a posuneme si hodiny o hodinu zpět na 2:00. Ráno si přispíme, hurá!

☞ **Spolčo** - pro mládež v Děčíně, *každé úterý od 16 hodin*. Přijďte k nám na faru, ať jste odkudkoli!

☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit...

Inzerát

Hledám nejskromnější podmínky bydlení - malou místnůstku na přespání a uložení věcí.

Ríša Hubáč, mobil: 604 739 714

Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
úterý	15:30 - 16:15	mladší děti	Eva Kuncová
středa	15:00 - 15:45	mladší děti	Marie Jirásková
<i>Jílové</i>			
neděle	12:00 - 12:45	mladší děti	P. František Jirásek

Spolčo

Po delší době má letos děčínská mládež možnost se společně scházet. Mohlo by vzniknout jakési neformální „spolčo“. Vše záleží na tom, zda mladí, které vídáme v kostele se připojí a v úterý od 16:00 do 17:30 si udělají čas a přijdou k nám na faru. Jedná se o lidičky z celého Děčína, případně i okolí.

K čemu takové spolčo vlastně je? Krom toho, že je asi dobré, když se mladí křesťané spolu vidí, vědí o sobě, pomáhají si, pořádají občas nějaké společné akce, ale důležité je, že takové dobře fungující spolčo dokáže mezi sebe přitáhnout další lidi - hledající... Je to taková osobní evangelizace.

Proto prosím, řekněte každému mladému, koho znáte, o této možnosti. Nespoléhejte, že „už to asi ví“... Jaký program si naplánujete, takový budete mít. Záleží čistě na vás. Budete mít mezi sebou i někoho, ke komu budete mít blízko a který by vám měl pomoci svými zkušenostmi. Je spousta míst, kde spolča dobře fungují a mladí tam velice rádi chodí a podnikají různé akce. Obvykle je možnost navštívit mši svatou a prohloubit si duchovní život, což je důležité.

Píši zde o tom sám, mělo by to spíš vycházet z řad mladých. Možná bychom rádi uvítali pár slov i od slečny Jaroslavy Jonové, která si provázení mladých u nás vzala na starost. Bylo by dobré, kdyby náš redaktor ji navštívil a položil pár otázek - jenže to asi nepůjde, protože ho nemáme. :-D) Proto bychom uvítali představení ve formě článku, který by mohl příště vyjít (kontakty na 1. straně ZzF).

R. S.

Vyučování náboženství fara Děčín 1

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:00 - 15:45	1. - 7. třída	J. Skřivánková
pondělí	16:00 - 16:45	předškolní děti	J. Skřivánková
pondělí	16:00 - 16:45	7. - 9. třída	P. A. Sedláč

Počet katolíků roste

Vatikán uveřejnil nejnovější statistiky o vývoji Církve v letech 2000 až 2006. Vyplývá z nich, že katolíci tvoří 17,3 % světového obyvatelstva a celosvětově jejich počet narůstá. Nejsilněji přibývá katolíků v Africe, kde jejich počet za uvedenou dobu stoupl ze 130 na 158,3 milionů. V Evropě za tuto dobu stoupl počet katolíků o 1 %; také v Asii počet katolíků stoupá, ale nepřekračuje nárůst obyvatelstva. V Americe přibýlo 8,4 % katolíků, v Oceánii 7,6 %.

Počet biskupů stoupl z 4.541 na 4.898, počet kněží z 405.178 na 407.262. V Africe přibýlo přes 23 % kněží, v Asii téměř 18 %. V Americe je počet kněží stabilní, v Oceánii poklesl. Poklesl zejména počet kněží v Evropě - o 5,75 %.

Stoupl počet seminaristů - ze 110.583 na 115.000. Nejvíce jich přibýlo v Africe a v Asii, v Evropě ubylo 16 %.

Kathnet, 2. 6. 2008

Co s tím?

Co může udělat člověk, který se otevřel zlému? Jak žít běžný život?

Jak se vymanit z vlivu zlého?

Co může udělat člověk, který se (z nevědomosti nebo vědomě) otevřel zlému?

1. Odevzdat svůj život Ježíši Kristu.
2. Dělat pokání z toho, co jsme udělali (vyznat hříchy ve zpovědi), odpustit ostatním.
3. Odříci se toho, co jsme udělali, a Zlého, který nás svedl.
4. Prosit za osvobození a zrušení prokletí – někdy musíme být z prokletí a závislosti na zlu rozvázáni někým jiným.
5. Uzdravení rodinného kmene (kořene) – mše sv. za uzdravení.

Jak ve svém běžném životě předcházet útokům a vlivu zlého?

Standartní, běžnou a každodenní prevencí a ochranou proti Zlu je život po boku Božím:

Dějin - Podmoky

- v každodenním vědomém životě z víry v Ježíše Krista
- v každodenní modlitbě
- v každodenní prosbě o Boží vedení
- v každodenní prosbě o Boží ochranu
- v četbě a rozjímání Božího slova - Bible
- v životě ve společenství křesťanů
- v hledání a naplňování Boží vůle
- ve službě Bohu a bližním
- v duchovním doprovázení
- ve svátostech...

Vojtěch Kodet OCarm. ThD., z knihy „Okultismus“

K tomuto tématu se vztahují i dva pořady TV Noe „Kulatý stůl: Okultismus“, možnost shlédnout na Internetu na adrese:

<http://tvnoe.tbsystem.cz/index.php?cs/videoarchiv/kulaty-stul-2008-02-29-okultismus>

a „Otazníky na téma: Exorcismus“, možnost shlédnout na Internetu na adrese:

<http://tvnoe.tbsystem.cz/index.php?cs/videoarchiv/otazniky-2008-04-25-exorcismus>

Kdo nemá možnost na Internet, ať se mně ozve...

R. S.

Nový web - manzelstvi.cz

Od 1. 9. 2008 funguje nový zajímavý web: www.manzelstvi.cz

Slavnosti a svátky

4. 10. Pout' v našem kostele sv. Františka z Assisi
18. 10. Svátek svatého Lukáše
19. 10. (Den modliteb za misie)
26. 10. **Slavnost posvěcení kostela**
28. 10. Svátek svatého Šimona a Judy, apoštolů

LITURGIE

Výroční dny biskupů

3. 10. Mons. Radkovský narození (1939)
4. 10. Mons. Radkovský svátek
Mons. Lobkowicz svátek

Významné dny

1. 10. Mezinárodní den hudby
16. 10. Světový den výživy

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ ~~každý čtvrtek od 15:00 do 15:45 na faře - nácvik scholy~~
- ◆ každý čtvrtek od 17:45 do 18:30 na faře - Apoštol Pavel
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov ^{*/}

^{*/} Přes zimní období (říjen - duben) jsou mše svaté v pečovatelském domově, vždy od 17:00

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 10. 2008, před 1. nedělí v listopadu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)